

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМИНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шая 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 4-00 зод.
Частіше 12-00 „
Щорічно 24-00 „
Річно 48-00 „

ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці і захар.
Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 7-50 зод., Німеччині 7-50 зод.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехословач-
чині 30 ч. к., Румунії 150 лей. Бол-
гарії 7-50 зод., Австрії 7-50 зод.,
Земля адреса 1 зод.

Телеф. Редакції 29-41.
Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМИНІ-
СТРАЦІ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА

20 сот.

Прилюдний виказ післяплатників!!!

У найближчих днях пічнемо подавати на сторінках „Діла“ до прилюдного відома назвища тих непоправних післяплатників, що залягають з передплатою за останні місяці, нехтуючи зовсім усякими пригадками і навіть адвокатськими упімненнями.

Важке положення села і його настрої.

Село недоволене — і має до цього дуже важливі причини. Розпучливі кроки, до яких му-
жимо зарахувати хочби часті насильні здержу-
вання ексекуючих чи селянські страйки у формі
бойкоту міст, це напевно не випливає з добробу-
ту, а наслідок нужди. Село — з якого живуть без-
посередньо чи посередньо усі інші верстані і
класи, стоїть перед руїною, а про нього ніхто не
баче. Чи дивно, що воно хапається різних за-
собів самооборони?

Ці засоби самооборони, зразу самочинні, а
потім кермовані селянськими політичними ор-
ганізаціями переконалися і на нашій землі, бо
о 23. жовтня ц. р. проголосили польські се-
лянські партії селянський бойкот міст у пере-
миському і добромилівському повітах.

Гасла, які кидаються односторонньо проти
міст — є у таких випадках різкі і гострі. Але
численні — подавані страйкуючими причини са-
мооборони не є безпідставні. Подають, передо-
сім вбувалий зріст розпрямності між цінами
міських (промислових) та сільських продуктів
і з дожиць і те, що мимо упадку цін на хлібо-
робські продукти і загального зuboжіння села
ніхто і не думав про те, щоби полекшити тяга-
рі села. Протино, в останніх часах накручують-
ся податкову шрубку акуратно і чимраз дужче,
не дуриться нічого зі суспільних обезпечень, а
полекшити в селянських довгах відносяться до
всіх віртелів, крім тих найбільших, у яких се-
лянин над міру задовжений, як скарб держави,
державні і комунальні банки та каси, заклади
обезпечень і т. д. Такий стан не викликає у се-
лян ілюзій про те, що їх чекає. А відомий є ви-
сказ одного з представників влади на червневій
конференції в справі аграрної політики у Вар-
шаві, що коли селянин не платить податків, то
державна не заважається змінити власника госпо-
дарства. Щоби тільки цей другий краще пла-
тив податки.

Поза тим ціни скартельованих і деяких мо-
лополевих товарів не тільки не стоять на місці,
але й ростуть. А хліборобські дешевіють. Ситуа-
ція, що не починається до успокоєння села.
Про те кажуть ясно цифри, які подаємо далі.

Від 1927 р. впали ціни (за „Пшг. Рольн.).

плоди ріллі	на 56%
худоба	на 54%
молочні продукти	на 52%

Від 1927 р. піднялися ціни продуктів, що
їх селянин купує:

штучні гної	на 13%
хліборобські машини	на 12%
кухонні начиння	на 24%
нафта	на 5%
сиринки	на 43% (1)
сіль	на 3%

Від 1927 р. підешли ціни:

будівельні матеріали	на 71%
наліво	на 11%
шкіра на пізощані шукт	на 50%
милко	на 20%
горілки	на 20%

Виходить, що подешевіли тільки ті (крім
наліва) товари, яких сиринки дає знову село і на
їх деякий спокійськують їх подешевіння. Однак
сіль, нафта, сиринки (це без чого село не може
жити) пішли в гору.

Та далеко гірше вигандає справа, коли по-
бавлять ціни з давнішими часами, або з такими
жартівистими як ціна землі чи збілки. Бо 1 кг. цу-
кору коштує 1.80 зод., один морг поля коштує 1.000
зод., або за 1 кг. цукру платять селянин 11 ме-
тох на мейлі. А цей пшкор за кордоном коштає

за 20—30 сот. За 10 кг. соли платять 3.60
зод., або 20—25 кг. жита, а перед війною за цю
скількість соли треба було дати тільки 6 кг.
жита.

Одна пачка сиринків коштує 2 яйця, а перед
війною за одно яйце давали 2 пачки сиринків.
Одна літра нафти для селянина коштує 55 сот.,
а вивозять її по 10 сот. за кордон. Бо тут панує
всесильний картель, який оплачує навіть рафі-
нерії на те, щоби вони нарочно не працювали.
Тона вугля коштує 60 зод. для нас, а Норвегія
лістає його по 20 зод. Кажуть, що картель за рік
заробив 300 міль. зод. Дрілжжі продають по 4.50
за 1 кг., а виріб коштує тільки по 70 сот. за 1 кг.
Але тут теж панує картель.

Такі і подібні числа знайдете вже не тільки в
статистичних розвідках, але передовсім у хлібо-
робських часописах і летючках, які йдуть широ-
ко по селах. Ці дані починають бути відомі ши-
роким масам — і роблять своє.

Село починає розуміти чимраз більше, що
воно серед негнів теперішньої кризи стає пасин-
ком, при якому ще такі незле живеться містові.
А при цим всім опіка над справами села прояв-
ляється в тім, що бюджет міністерства хлібо-
робства виносить тільки 3 проц. всіх видатків
держави.

Настрої села починають бути грізними. Во-
ни мають опертя на дійсні дані, якими так радо
жонглюють ті, що кермують справами. Тепер пі-
знають селянини, чому є але і де корінь цього ли-
ха. До цього не треба подраив ситуації в світі
— до цього треба змінити політики супроти села.
Ця правда пробивається в маси, хоч як її стара-
ються стримати і вибілити.

Але разом з тим, як ростуть такі настрої се-
ред селян, не вистає їти до них тільки з наукою
про добре господарювання. Зрозуміли вже це
подільські селянські політики і партії. А не буде
добре, коли не ми кермуватимемо цими справа-
ми на наших землях, як цього зразки вже має-
мо. Тому пора забрати голос і нашим кермані-
чам селянської політики. Бо час не чекає.

Іжк. Е. Храпливий.

АНТИПОДИ.

(Кореспонденція зі Злучених Держав.)

Нью Йорк, 3. жовтня 1932.

Б у нас, на еміграції, справжні антиподи, як
у це вірили колись ваші предки. Лише, що не
ходять вони коміть головами, але вистаки, згідно
з поняттями сучасного покоління. Ім у голові
перевертуються. Коли читаєте „Бориславські
оповідання“ Франка про поведінку людей, що
наслідком багатства сходять з розуму, то це до-
бре порівняння для наших антиподів. Показу-
ється, що гріш, коли попадається в руки некуль-
турної людини, є страшною деструктивною си-
лою. І тому нема чого дивуватися, коли серед
розпуки хтось щиро бачає жebroчю торби для
свого рознутаного земляка, так, як бачав рим-
ському народові неволі його добродій Тиберій
Грахх, коли розшліла товпа кинулася на нього,
щоби його вбити. І що аж дужда може спам'я-
тати чоловіка, оляглого несподіваним багатством,
показує теперішня фінансова скрута, котра при-
вела недавніх розшлітих брутів до їх первісно-
го стану і привертнула ім також розум.

Великому Бемаркові приписують вислів:
„Нема підліллі людини, як німець за границюю“.
Не можу сказати цього про українську емігра-
цію, бо вона дала докази своєї „ефінанси“ в ко-
ристь рідного краю. Але нам може не раз вивра-
тисся такий осуд, коли настане на еміграції роз-
тіч під впливом нещастя і ні ніяк не може спо-
нувати навіть малого гуртка до якоїсь солідної
праці, або хоч до рятунку цього, що вони влас-
ними силами абудували, а потім власними рука-
ми підпалюють. Такі хвиліни бувають не раз на
еміграції і треба сильної волі, щоб не покласти
самому в розпуку. А серед одчаю може кожний
поповнити найнеймовірніші акти.

Еміграція — це нелице хемічна лабораторія
нації. Тут можна бачити вартість кожної люди-
ни зокрема. В рідному краю є публична опінія,
котра допомагає одній держатися статочно,
платить, коли вона хоче щось негідного зробити.
У нас української публичної опінії так якби не
було, а американська на нас має малий вплив.
Лише справжній сила волі, оперта на сильних
релігійних засадах, може втерпати нашого емі-
гранта на таким рівні, на яким він тримався в
рідному краю. Але цього не можете нимати під
загалу, тим більше, як пересічний „простий“ чо-
ловік бачить, що його провідники тут не то, що
не піддержуються засади моралі, але ще й отьве-

то словом або ділом позавують, що нема ніякої
караючої сили за неморальні вчинки.

Коли такий чоловік, що в додатку несподі-
вано доробився гроша, почує від свого провідни-
ка, що „нема Бога“, то йому це на руку. Він до-
тепер когось хотів боятися. А тут нагло в нього не-
стало цього вищого всемогучого ества, затеж він
лишився із всемогучим долларом у руках. І тоді
— а це не виїмки — він приходить до заключе-
ня, що він сам є всемогучим і партії. А не буде
ти голос: „Я сам бог!“. Отже, що ви з таким „бо-
гом“ можете вийти?

„Словса maxima“ трапляється в Європі
серед високої аристократії. В Америці все демо-
кратизується, і так звані „смонверс“, тобто по-
тайні дома нечуваного рознудання, буквально є
окодомських грівів, є великою приманкою для на-
ших доробивців. Але, як вони залібли і отвер-
те між собою розповідать про „вразіння“ і
сцен, які бачили в новий ваготі у шільно зам-
кнених норах, заважають бережених перед чужим
оком поліції!.. В одній нашій громаді існував
гурток багатих одишів, що потайки вживали
опій, поки не амер їх провідник, а вони, при-
падковим абгом обставин, зішли тепер на біду
і... врятувалися.

З приватної неморальності для прилюдна.
За часів війни існувала у нас ціла група, що
отверто стала на службу поліції і робила прав-
диві і неправдиві доноси, щоби в той спосіб до-
вести до арештування „непатріотичних“ украї-
нів американською поліцією. В той спосіб і під-
писаний опинився в таборі інтернованих на один
рік, саме в часі, коли українська еміграція по-
требувала щирої поради кожного свідомого свого
члена.

Також не знати, чи це принадок, що єдина
газета „Америка“, орган національної організації
„Провидіння“, ніколи не пішла на компроміс із
більшовиками. Що значить безпринципність
у політиці чи в пародіюванні житті, це показує-
ся в різних хвилях. А яка це заохота для
пересічного патріотичного громадянина перейти
в табор ланціональних ворогів а якихось при-
чин, головню з особистих, про це нема що й га-
дувати.

Треба сказати отверто, як остерогу на буду-
че: Як наша заокеанська еміграція згає перед-
ачено, то вона згинає з природної американсь-

зації, але тому, що не мала досить ставів, які підтримували б мораль та етику і перемішували ці засади в молодий доріст.

А деж провідники? — сунтає неоди. — Так, ми їх маємо. Але, як вони стануть бантом проти публічної деморалізації, то їх представлять в очах загально ворогами нації і вони, не маючи фінансової підтримки, мусять або тікати з української громади переш пімстою загально, або аломитися, щоб врятувати своє існування. І це власне найстрашніші наслідки але арозумілого демократизму маю, серед яких амагається матеріальний добробут без рівночасного поширювання освіти.

А як серед таких відносин виглядає проповідь моралі, нехай послужить прикладом парафраза анекдоти:

Півним вечором до парохіяльної канцелярії увійшла жінка в чорному убранні, впала на підлогу і заголосила: „Отче, я впала!“ — І голосини роздирали серце. Але проповідник дивився спокійно, хоч дуже поважно, на цю жінку, відвернувшись від неї на якийсь час, відступив три кроки назад, знову вернувшись і каже до жінки: „Безмежне милосердя Господнє... Віра серця мого як Бескид твердо постановилась на любови... Нас прибиває те, що ми все думаємо про пониження... Христос помишував блудницю... Смутон гній злиде, а радість сліди пошмита... Хто пускнєся на алу дорозу, винєє в тєни огнєний... Проломнє ми долю і проженєш шастє... Нам вє вєдно бутє дефєтнєтє... Розбїннєк на хрєстї бєв помишуваний... Нуждою мєнє вдариш і напєш ми азлиднє... Силоамськє купїлє для кожєго готова... Встань і йди домі!“ — Як жінка аявила, свєщєник піднє очї до неба і закликєв: „Прости мєнє, Вожє, коли я тїя жївїє сказєв шєсь такогє, шє вона арозумїла“. — Видно, шє молитва помогла, бо свєщєника не прогнали з парохїї...

Підписаний думає, що по теперїшній депресії приїде час на новий, здоровий поєєв націонєльної ідеї серед української громади в Америкї.
Д-р Семен Демидчук.

Бюджет Франції.

ПАРИЖ, ПАТ. На вчорашньому засіданні кабінетової ради прийняли законопроект про зрівноважений бюджет на 1933 рік. Цей бюджет має бутє ще нинї затверджений остаточно радою міністрів.

Репресії за вивіз грошей.

МАДРИТ, ПАТ. Еспанські власти арештували князя Пенакастіля під закидом, шє він аивозив вєспєрєчє законам капїтали за кордон. Власти зажадали від нього кєвиці у висотї пів мїліона пєсетїв за тимчасовє звільнення з вєзницї та 3 мїліонів пєсетїв як гарантію, шє заплаєть кару, яку вивзначить шє суд.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 22. ЖОВТНЯ 1932.

МИКОЛА ГОЛУБЕЦЬ.

Пантеон Галицької Землі.

(Українські могили на Личаківському цвинтарі.)

Пантеоном діячів своєї культурної й політичної експансії на український схід уважають дояки Личаківський цвинтар у Львові. І слухаю. Тут лягли недовбитки з усіх великих повстань і революцій, від „кєсцюшкївських жєвнїрїв“ починаючи, а на „оборєнцях Львовє“ кїнчючи.

Тут спочило все величє й визначєє, шє тільки аидєла Польша на Галицькїй Землї за останнього пїєтора столїтєя. Вистанє, коли аїзємо такі іменє, як малєр Гротгєр, Історик Шайноха, Бєльовський, поєти Гошєвський, Конопніцькї і Запольськї, Історик лїтератури Хмєльовський, Історик культури Лєзінськїй, мєзїка Лїпінськїй, драматичний артїст Камінськїй і їн. Поруч тих кармєзїнєв творчєстє аєгла тут цїлїни рядами могила сїра братїя аїлє знаку усіх польських мєз і граїв. А шє серед галицької Польонї кули аїще розвинєний пїєтєзм для своїх великих і малєх покїйникїв, нїж у нас, то не лєво, шє при бїльших матеріальних засєбах і вироблєному естетнємї наших сусїдїв, нїхтє із заслужєних поляків не залишєвся на Личаківському цвинтарї без гїдєго намогильника. Розсїяні вони крїзь по цвинтарї, головнєж на фрєнтових полях і пролєжє головних алей, аїзєють усьєму цвинтарєво сєтє польськїй характер. Українськї могили, своїм розміщенням і скромнїстю, а поєєкуди й повнєю безвартїстю своєго оформлєня усєваються, на жєдє, в глибоку чєє пє-

„Вияснення“ без вияснення.

(Допис з Волині.)

У ч. 201 „Дїла“ ми писали про акцію п. Волошинівського, спрямовану до того, щоб відрізати українські кооперативи від РСМК, зрєбити їх „аполїтичними“, сєбтє арозукраїнізувати та перемїшати з польськими кооперативами під одним рєгїональним волинським проводом.

Ми ясно доказали тенденцію п. Волошинівського зукраїнізувати українську кооперацию на Волині чи пак позбавити її національного характеру, як також і те, шє його ідеє є усі засєби до її здійснення мають пєсєвдокооперативний характер, а нєвїть йдуть вєспєрєчє кооперативній ідеї і заповїтам кооператорїв свїтової слави.

П. Волошинівський почув сєбє до обовязку вмістити „вїяснення“ в офіціозї „Пшєга. Волинському“ (ч. 41), в якому зрєштою відмєвляється дати якїєбудь вїяснення правдивих цїлєй своєї акції та суперечностєй з кооперативною ідеєю і практикою. Мотив? Бачите, характер закидїв „вїяснюєє можливість всьєкої культурної вимїни поглядїв“.

Одначе, обмїнувши всї закиди шєдє правдивих цїлєй волинського союзу й до потреби його ієнування поруч з українським і польським рєвїзїйним союзом, вєсє дає він однє вїяснення, так сказатиб, „альтєрїстичного“ характеру. Українськї кооперативи, мєвляв, слабкї, хорєблївї, не можуть розвинутися й власнє через те, шє вони обєднующь у сєбє члєнїв лїшє одного сєла. П. Волошинівському так жалє наших кооператив, шє він висунув ідею кооператив районних, багатосєлєпових. Цим власнє й обємєжується всє „вїяснення“.

За добру, хочє вєжє давнє знану в Еврєпї думку про подібнї кооперативи, звичайно, волинськї кооператори тільки подєкувалиб п. Волошинівському, ає...

Ось у цьєму „ає“ й сук справи. П. Волошинівський знає приповідку, шє „непрєшєний гїєтє гїршє татарина“. Не звєжаючи на те, він, не питаючиєся про згєду українських кооператорїв, закладає якїєсь мїшаний буцїмтє рєвїзїйний союз, робить безпідставнї закиди Укр. Рєвїзїйному Союзовї, кїдає фальшивї думкї, шє всє лїхо в тому, шє українськї кооперативи є українськими, шє спасєння кооператив у тому, шєби вони належали до його союзу, вживали „осєлєдєць“ і „слєдєць“, шєби мали польсько-українськїй провід і т. д.

П. Волошинівський, прийшовши до думки про необхїдність районних, багатосєлєпових кооператив, мїг би зайнятися здійсненням цїлєй думки на польських кооперативах. Мїг би, як наш „приятєль“, нєвїть порадити нам зайнятися тим самим. Такт культурної людини, коли п. Волошинівському так мїлї культурнї форми, повинєн би підказати йому думку, шє нечєм-

но й некультурно вмішуватися в чужї справи, а тим бїльшє старатися захопити ці чужї справи в свої руки.

Одначе п. Волошинівський всє цє робить і то сєчасно з замиканням наших кооператив, заборєною курсїв і т. д. Всє цє говорить українцям не про добрє бажання п. Волошинівського порадити нам, як і шє ми повиннї робити, шєб „оздоровити“ нашу кооперацию, а зовсїм про шєсь їнше. І ми як у першїй своїй статтї так і тут категорично твердїмо, шє мєта волинського союзу є усіх заходїв п. Волошинівського зовсїм їнша, зрєштою для кожного українця ясна і арозумїла: позбавити нашє маси власного засєбу до господарського вїдрєдження й розвитку.

Ми повїрїмо в добрї наміри п. Волошинівського лїшє тоді, коли він, давши нам добру пораду, про яку ми зрєштою не просили його, залишїть у спокою нашє кооперативи.

А поки цьєго нємає й не бєдє, всї заяви п. Волошинівського звучатимуть для українського народу фальшиво, а всї його заходи українськї кооператори вважатимуть за такі, шє, спрямованї на нашу шєкєду. Про культурнїсть у такєму випадку зайвим говорити.

Українськїй нарїд хоче мати свої власнї кооперативи й під власним проводом. І кожного, хто поєятатимє на його господарськї установи, вважатимє за свого ворога, незалежно від того, як цє хто бєдє трактувати — чїном „культурним“ чи нї.

Кооператор.

Ірландія і Велика Британія.

ДЕБЛІН, ПАТ. Де Валєра вїголєсив ачєра в ірлєндському парламентї промову, в якїй склав звїт з розмов, шє їх провадив у Льєдонї. Англієський уряд, мєвляв, не погоджується на арбїтраж у спорї мїж Ірлєндією і Англією та прихїльно приймєє лїшє проєкт про Мїжїмперїєльний Трїбунал. Де Валєра назвав свої перєговєри з англієським урядом невдачними. „Я дїєшов до перєсвїдчєння — заявив він — шє теперїшнїй брїтїєський уряд не є схїльний сповнїти слухнї вимоги ірлєндського народу“.

Прєса інформує про подїї сучасностї; тї, шє не знають їх, не знають свїта, в якому живуть.

Замах на б. мадярського прем'єра?

БУДАПЄШТ, ПАТ. Підчас розправи у процєсї б. мадярського премїєра Бєтлєна проти шєдєєнника „Нєпшєва“, прийшов до судового будинку б. міністерїєльний сєкрєтар Єскуп, аєвєрєжений своєго часу за хабєрїєцїтєво. Єскуп зєсунув на сєбє увагу підєзрієлоу поведїнкою. Його зєтрїмали, перевєли особисту рєвїзію та найшли кнїжєка. Єскупє підєзрієвають, шє він хотїв убити Бєтлєна, одначе він рїшучє перєчить цьєму.

ред польськими. Вони не кїдаються у вічї прохєдєму, а хто захочє покїлонитися тїєнним останкам українських діячїв, перед тим отварїється перспектива важкої й томливої мєнєдєраки по цвинтарних перїферїях. А чєй-жє ми є рївнїй, а можє й бїльшїй мїрї, нїж поляки маємо право до Личаківського цвинтаря як справжнього пантеону діячїв громадського, культурного і політичного життя столїчї Галицької Землї. Тільки, шє претендующи на права, ми не повиннї забувати на обовязки, якї тїжєть на нас супроти Тих, шє відїйшли від нас як „bene meriti“...

Правду кажучи, то тільки одному одинокому Володимирєві Барвїнському (пом. 1883) пєсчаєстїє мати нагробник з руки справжнього, хочє й не першорядного, мїєстця (Р. Левєндєвського). На могилї Марїєяна Шашкєвичє красується банальна тєндїта з камїєярської майстернї Г. Перїєра; те самє можєа сказати про намогильник Алама Кєпка. З певними претенсїями на оригїнальнїсть виконанї барєдєфи на обєлєску Ярослава Кузачковського (П. Терєшук), а шєдно гєєн на перїферїях можєа відшукати скромний, аєє глибокий в замислї і тонїий у виконаннї намогильник архїтекта і промисловця Івана Левинського. Бєє цє першїй і досї одинокий українськїй намогильник Личаківського цвинтаря, вїбудований при помєчї конкурсу. Першу нагороду здєбув архїтект Р. Грїєцїє, аєє до виконання вїбрала родина проєкт, нагороджений другою нагородою Творємєм того проєкту бєє найкращий галицькїй архїтект сучасностї Олєксєндєр Лущинськїй. Дєє добрї нагробники на цїлї сотнї могїл, цє нєвїть у наших умовинах мєншє як маємо. У найкращєму випадку можємо потїшїти сєбє вїрою в те, шє бєдєй частина зпомїєжних, яким з огляду на покїладєні заслуги належїть мїєцє в пантеонї нашої величїєстї.

єкєршє чи лїзїєшє дїждєтьєя гїдїних намогильникїв, та шє можє тоді українськєа частина Личаківського цвинтаря дорїєвнєє своїм мїєстцєм рївнєм польськїй частинї. Хотїлось би вїрїти, шє нагробник найбільшого з галицєк Івана Франка, шє його тепєр будують на підставї проєкту Сєргїєя Литвинєнка, запєчаткує цю бажану добу мїєстєцького оформлєння могїл Українського Пантеону на Личаківському цвинтарї.

Крїм Шашкєвичє і Франка спочили на Личаківському цвинтарї такі українськї письменники, як Іван Гушєлєвич (пом. 1903), автор сїмпєтичєних „Пїєдїєрєв“, рєдактор „Мєтї“ й перєкладчик Гомерє Ксєєноф. Климкович, поєт і єтїєсграф Онуфрїєй Лєпкий, та автор „Мартї Борєцької“ Ієврїєєн Гравєвич. З компєзиторїв Порфїєр Бажєєвськїй та Анєтєль Вєхнїєнїє, шє крїм того пробував сїдє як новєлїст і рєдактор, прїєймав учасьє у політичєному життї як посєрєдє галицького союму і вїдєєньського парламенту, а заслуживєся для культури Галицької Землї як осєєвник і першїй директор Вищєго Музичного Інституту. З архїтектїв спочили на Личаківському цвинтарї Василь Нагїрний, будівничий цїлої низки галицьких цєркєв в особлїєшєм пєсєвдоєвїзантїєському стилї, прєчє жєму „нагїрнєським“ та Іван Лєвїєнськїй, шє як архїтект бєє співтворємєм половини новєчасного Львовє, як профєсор політєхнїки вїшкєєлїєн покїєєлїєнє дєбрїх українських і польських архїтектїв, аєє всьєго сєбє вїєнєвє у низцї шїроко закрєєєних пїєдїєрємєста будівельного промислу. Дєєвєлїє багатє про Лєвїєнського як провідника і профєсорє говорить напис на його намогильнику слєвами: „Рїзєбєна душї людєй сїлою характеру, молєтєм єнергїї і кровєю сєрєцї“. Подібнє як Лєвїєнськїй, хочє з мєншєю сїлою і розмахом вїєнєвє сєбє позє архїтектурою, Василь Нагїрний, осєєвник „Нєрєвєньєго Тєєрєєвєлїє“ та „Днє-

Інтервенція Української Парлямент. Репрезентації в справі перенесення на емеритуру і звільнювань суддів-українців.

В середу, дня 19. жовтня ц. р. інтервенював сеніор д-р Антін Горбачевський і пос. д-р Ярослав Олександрович у міністра справедливості в справі перенесення на емеритуру і звільнювання суддів-українців. Віцеміністр справедливості Сечковському (міністр не міг прийняти наслідком недуги), представила делегація статистику в тій справі. У шести окрузних судах, а саме: Станіславів, Коломия, Золочів, Тернопіль, Бережани, Чортків перенесено на емеритуру 44

суддів-українців (з чому 8 звільнено без емеритури), а лише 19 суддів-польків (з чому звільнено лише 2 без емеритури). Також представили делегати процентове відношення суддів української народності, яке виносило дотепер 20 проц. суддів-українців, а по редукції цей відсоток зменшився значно більше як на половину. Віцеміністр справедливості приобіцяв ще раз розглянути справу перенесення на емеритуру і звільнення суддів-українців.

Яка буде політика нового румунського уряду?

БУКАРЕШТ, ПАТ. Румунські політичні кола впевнюються, що новий рум. уряд Маніа не веде ту саму закорд. політику, яку проводив тому 3 роки, коли правив у Румунії той самий

прем'єр. Чи — конкретно — ця політика буде русофільська чи русофобська, про це рум. преса виразно не каже.

Відкриття українського пам'ятника в Пардубицях

Хуртовина світової війни, а потім „безкровної“ революції вигнала краєвих синів України поза межі своєї Батьківщини, де багато з них скінчило свій терпистий шлях, склавши свої кістки на чужій землі. Нашим завданням є, аби ті лицарі не залишилися в історії відродження України „невідомими воїнами“, але аби їм кожного з них лунали по цілм світі та пригадувало про славі часи визвольної боротьби за волю України.

З тою метою „Т-во Самопоміч Українських Емігрантів у північно-східній Чехії“ перевело ексгумацію останків померлих українських воїнів, похованих на військовому цвинтарі в Пар-

дубицях, та знову поховало їх у спільній могилі. Над тою могилою поставлено красивий кам'яний пам'ятник у чисто українському стилі на основі проекту різьбарки О. Латурнської.

Відкриття пам'ятника відбудеться в день українського національного свята, 1. листопада ц. р., при участі заступників численних українських емігрантських організацій та Українського Сокола за кордоном.

За комісію для влаштування пам'ятника:
Инж. Володимир Мордвинів.

Адреса:
Ceskoslovenska Republika, Pardubice, Na Visnovce
ср. 1390. Ing. V. Mordrynlv.

Демонстрації безробітних в Англії і комуністи.

В палаті громад відбулася дискусія над подіями, яких тереном був в останніх тижнях і яких цілий ряд англійських міст. Представник Лейбур Парті Лейдсбері жадав, щоби безробітні зали волю маніфестувати без ніяких перешкод. Міністр праці Гільматт ствердив, що останні заворушення, головне вчорашні демонстрації в Лондоні, були заадалялі організовані комуністами, які мають 300 відділів у цілому краю.

Міністр звернув увагу, що в Ліверпулі в Біркенгеді безробітні вели методично вуличні бої, поручені П. Інтернаціоналом. Підчас льондонських заворушень юрба була озброєна в камілля, з яких деякі важили по 4 кіля. Було тоді 37 поліціантів ранених, а 18 осіб з юрби. Міністр заявив за безоглядними методами боротьби з комуністичними зазіями.

З діяльності Товариства „Ощадність“.

В дні 14. жовтня ц. р. відбулося в салі засідання Центрального засідання Національної Ради Товариства „Ощадність“ для господарності і добробуту у Львові, під проводом голови д-ра Михайла Волошинця.

Звіт діяльності товариства за час останніх двох місяців представив директор д-р Кость Левицький, який підкреслює, що управа вівала всі соціальні кредитові кооперативи, щоби не занедбали акції дрібною масовою ощадності, а нав-

паки, щоби у цьому ліхотітці поширювали пропаганду розбудовуватися на національному капіталі народних мас. Далі заслуував відомлення управ шкіл „Рідної Школи“ щодо акції за ощадністю між шкільною молоддю. З цих шкіл предложили в останньому часі відомлення: народні школи ім. короля Данила і ім. Шевченка у Львові, шкільна каса ощадності при гімназії в Рогатині, всенародна школа в Копичинцях, українська приватна школа ім. Стороженка при Т-ві „Прогрес“ в Бересті, народна школа в Гулькові коло Перемишля, мішана школа в Бережанах і приватна гімназія в Городенці. З тих звітів виходить, що наша шкільна молодь горнеться до ощадності з доброю волю, коли тільки учинити не завадують своїх обов'язків. Описав пояснені референт справу підготовки Свято Ощадності та постановив внесок, щоби цього року відбутися у нас у Львові Свято Ощадності в неділю, дня 30. жовтня 1932 р., а для таких свят у краю призначити місяці: листопад і грудень 1932 р. і місяць січень 1933 р.

У дискусії над цим звітом промовляли: радник Стеблецький, який поручав при нагоді відчитувати у дні ощадності збирати дрібні ощадності; секретар Петро Петрик подав на підставі своїх просвітнянських екскурсій, що наріз по селах цікавиться ощадністю, але треба людей, щоби поучували наріз, як вести ощадність. (тому кредитові кооперативи повинні висилати своїх відпоручників, щоби вони по селах інформували і поучували людей; дир. Гевак звертав увагу на потребу добрих референтів; дир. Остап Луцький підняв справу пропаганди ощадності в Дрогобиччині, вказав на діяльність Редимптористів Союзу У. К. при нагоді кооперативного курсу для учителів, як також заповів, що Союз Українок у Львові улаштує одніомісячний курс, на якому будуть лишковуватися робітничі для пошнурювання кооператив і пропаганди ідеї ощадності. Потім пояснювали цю справу діяльності за збіркою масової збіркою ощадності: дир. Омелян Саснич і проф. Микола Паньчук.

По переведенні дискусії Національна Рада прийняла до відома звіт управи та вирішила проголосити Свято Ощадності на день 30. жовтня 1932 р. у Львові, а в краю улаштувати Свято Ощадності в місяцях: листопад і грудень 1932 р. і в місяці січні 1933 р.

Війні вирішено скликати загальні збори Товариства „Ощадність“ у Львові на день 30. листопада 1932 р.

Ви помиляєтеся, коли кажете, що життєві забезпечення це зайвий видаток. Життєва поліса забезпечує для Вашої Родини на випадок Вашої смерті грошові засоби, які дають її спроможну улаштувати своє життя. Тому постарайтеся негайно про життяву полісу

ОДИНОКОГО УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА
ОБЕЗПЕЧЕНЬ НА ЖИТТЯ І РЕНТИ

„КАРПАТІЯ“

ЛВІВ, РИНОК Ч. 38 (власна камениця).

З успіхів унії у Ковлі.

Посвячення церкви й монастиря оо. Редимптористів. — Як випала протинація православних.

З часу оснування у Ковлі греко-католицької (унійської) парафії ковельська православна церковщина дуже завзято заходилась рятувати свій престиж. Для цього придумує різні способи і треба признати, що всі вони досі були невдачі. Приїзд єпископа Симона до Ковля, виступи місіонера Перетрухія на спеціально влаштованих для цього релігійних диспутах та недавній „тактичний маневр“, як „поразити ворога“, що мав місце в неділю, 16. X. ц. р., наочно довели місцевим православним, незасліпленим московським чорносотенством, що вони, оця ковельська церковщина на чолі з прот. Абрамовичем, до солідної акції боротьби не наважуються, бо до того нездібні, і що в своїй „акції“ вони виглядають дивно смішними.

Місіонер Перетрухін на агаданих вище диспутах виявив себе в питаннях, які потребують глибокого й ширшого розуміння основ релігійної догми, дуже слабим, поверховним опонентом; він більше ставився звернути на себе увагу присутніх своїми неповажними кпинами та своєю претенсійністю, ніж річевими, відповідно поставленими доказами. Враження про місіон. Перетрухія залишилось дійсно погане, як про звичайного московського „начотчика“, який виконує свої обов'язки з уряду.

І тому не дивно, що й наслідки такі вони мають. Уніятська церква шораз більше наповнюється вірними й сама парафія збільшується населенням. На це вказує найкраще богослуження в уніятській церкві в неділю 16. X. В цей день там відбувалось посвячення самої церкви, після її ремонту, та посвячення новообудованого будинку під монастир оо. Редимптористів. На цю урочистість приїхав до Ковля уніятський єпископ о. д-р М. Чарнецький, що взяв участь у Службі Божій і виголосив глибоко-повчальну проповідь.

Православна церковщина, довідавшись напередодні про це, рішила протиставитись „уніятам“ у той спосіб, що всі священники м. Ковля в цей день зійдуться служити до Миколаївської церкви, де настоятелем є о. І. Червинський, опора тутешнього московського чорносотенства, а після богослуження за хрестним ходом підуть на цвинтар правити плахиду на братській могилі. Цей „маневр“ був розрахований на те, що й віруючі православні підуть туди, до Миколаївської церкви, яка, до речі сказати, сусідує з уніятською, й допоможуть своєю масою збити „на страх уніят“, величавий православних похід. Трапилося саме навпаки! Тому, що церкві були зачинені, парафіяни мали вільну руку літи, куди хотіли, й багато з них пішло до уніятської церкви, де мали змогу почути відповідну Службу Богу та чудесну промову єпископа М. Чарнецького (ясно, що українською мовою). Було тут на Службі Божій багато православної української інтелігенції, були не тільки рядові православні, але й церковні старости з православних церков, були судді, адвокати і т. д.

Отже ковельська церковщина завелась, її рахунки не вдалось і ніколи не вдалось, якщо вона далі буде жити життям з часів „єдиної неділімої“ та не схаменеться. Присутній.

*) Треба агадати, що в цій церкві переводили москвофіли бойкот зустрічі прав. єпископа Полікарпа під час його приїзду до Ковля 22. V. 1932 р.

Відчинення університету у Відні.

ВІДЕНЬ, ПАТ. В дні 20. ц. м. відкрито університет і всі інші високі школи у Відні, які були зачинені на знак протесту проти несправедливих кривавих випадків у дільниці Сімерінг.

НЕ ЗАБУДЬТЕ В РОЗМОВІ З ВАШИМ СУСІДОМ, ЗНАКОМИМ АБО СПІВРОБІТНИКОМ ЗАПИТАТИ, ЧИ ВІН: ВИРІВНАВ ПЕРЕДПЛАТУ? ЧИ ВИСЛАВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД? ЧИ ПРИЄДНАВ ХОЧ ОДНОГО ПЕРЕДПЛАТНИКА?

(Продовження буде.)

Чи німецький уряд субвенціонує пресу?

БЕРЛІН, ПАТ. На вчорашньому засіданні слідчої комісії пруського союму, яка розглядає закиди проти б. міністра фінансів Клеппера, зізнавався у характері свідка канцлер Папен. Його питали про урядові субвенції для преси. Канцлер ствердив, що, наскільки йому відомо, існують тільки два джерела, з яких уряд може давати субвенції для преси: диспозитивний фонд канцлера у висоті 150.000 марок і фонд пресового відділу нм. уряду у висоті 50.000 марок. Про інші джерела не знає. Про субвенції міністра райхсвері для „Тегеліхе Рундшау“ чув, але не вірить у це.

Дальше зізнавався державний секретар Плянк, який потвердив інформації канцлера, додаючи, що справді з отих двох джерел німецькі часописи дістають субвенції, якщо це вигідно урядові. Диспонує цими грошима завжди особисто канцлер. Щодо нинішнього уряду, то — звичайно — ледви чи канцлер субвенціонував пресу. Ця остання улага Плянка викликала веселість, бо — як відомо — майже вся німецька преса виступає проти нинішнього уряду, що є небувалою довірою в Німеччині нашіе, — з другого боку відомою є безоглядність канцлера Папена, для якого всі засоби добрі. Дальше канцлер зізнавався про свою особисту участь у пресовому підприємстві „Германія“ (головний орган партії центру, яка тепер є в опозиції до Папена). У зв'язку з цією дискусією у слідчій комісії пруського союму, в якій згадували й про великий часопис „Берзендайтунг“, ця остання оголошує заяву, що ніколи ніяких субвенцій від уряду не брала.

Газета не виходить задармо: редакція, папір, друкарня, кореспонденти, експедиція — це все вимагає грошей!

Нема еміграції до Франції

Спростування поголосок про сезоніві й інші роботи у Франції.

Довгі роки французький ринок праці був головною базою, куди скерована була повоєнна континентальна еміграція. Іхали туди різні робітники й робітниця до праці по дворах і господарствах, іхали промислові робітники до фабрик, копалень та інших підприємств. Попит на робочі руки був великий, так, що Франція мусіла спроводжувати чужинських робітників з усіх країн Європи.

У висилці до Франції робітників брала участь також Польща, між іншим і українські землі, звідки рік-річно виїздило поважне число робітників і робітниць. Робітники іхали або на підставі щомісячної рекрутації, яку переводили в різних повітах державні установи Посередництва Праці, або індивідуально, коли хтось отримав поіменне завізання від французького роботодавця.

Такий стан тривав до весни минулого року. Криза і безробіття, які не минули і Франції, привели до французький уряд припинити дальший доплив чужинських сил. У зв'язку з цим почалася досить поважна рееміграційна хвиля.

Такий стан триває по нинішній день. Більше як рік не відбувається ніде рекрутації і виїзджують лише ті, котрі мали шістьа дістати контракт праці із Франції. Таких щасливців дуже мало, бо французький уряд лише у виняткових випадках дає свій дозвіл на такий контракт і вимагає від роботодавця, щоби він у першій мірі давав працю французькому робітникові.

В останніх тижнях поширено по краю вістку, що еміграція до Франції рекрутаційним чияком знову відкрита і що є запотребування на чужинських робітників. На цій основі приїжджають до Львова наші селяни, вистояють перед Державним Урядом Посередництва Праці і з нічим вертаються до дому. Головно в правському повіті хтось ширить ті неправдиві вістки і звітам найбільше приїжджає наших селян. Витрачаються вони непотрібно на кошти дороги, траять день і ще добре, коли не попадають в руки еміграційних обманців, яких у Львові не бракує.

Товариство Опіки над Українськими Емігрантами подає до прилюдного відома, що візд до Франції дальше обмежений, що виїзджати можуть лише ті, котрі отримали звідтам контракти праці і що на збірну рекрутацію в найближчому часі нема найменших виглядів. В якій ніші вістки є неправдиві, тому їх хто не повинен іхати даремно до Львова, а коли хоче мати близькі інформації, повинен з цілим довірим відістатися до Т-ва Опіки над Українськими Емігрантами у Львові, вул. Вишневецьких ч. 4. де йому дадуть всі потрібні свідчення й поради.

ЕРІО ПРО МІЖНАРОДНЮ ПОЛІТИКУ ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 20. X. ПАТ. Еріо виступив перед комісією законотворчих справ промовою на тему міжнародної політики Франції. Подав історичний огляд різних розбройних пропозицій, починаючи від женевської конференції аж до останніх балачок, які пів у Лондоні. Комісія постановила оголосити за підписом свого голови комунікат лише з інформаціями, за які комісія та уряд готові нести відповідальність. Еріо сказав, що уряд боронив усе й далі боронитиме політику Ліги Націй.

ЗАБОРОНА ВЗАЄМИН ІЗ ЧУЖИНЦЯМИ.

ТЕГЕРАН, 20. X. ПА. Шах видав приказ, який забороняє старшинам вдержувати товариські зв'язки з чужинцями. Лише шеф генерального штабу має заступати на зовнішні товариські зв'язки перської армії. Старшини не можуть приймати запити до чужих посольств. Заборона ця є остаточний епілог справи більшовицького агента.

ЗА УЧАСТЬ У ЗАВРУШЕННЯХ.

ВІДЕНЬ, 20. X. ПАТ. До арештів кравового суду відставили 56 людей, обвинувачених в участі у великих заворушеннях. Похорони застріленого інспектора поліції відбудуться в п'ятницю, а похорони двох нац.-соціалістів у суботу.

СПРАВА ІРЛЯНДСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ.

ЛЕБЛІН, 20. X. ПАТ. Де Валера, подаючи внаслідок в союмі на тему англійсько-ірляндських переговорів, сказав, що темою переговорів були лише фінансові справи. Підкреслив, що не сподіється справедливої полагоди конфлікту, бо в британській уряді є виразні протиріччя настрої а крім того В. Британія знаходить для свого становина підступ в ірляндській меншині. Після Де Валери говорив Клейтон, голова опозиції. Він збивав закиди Де Валери, що меншина піддержує британське становище та сказав, що опозиція шире бажає переговорів.

На інтерпеляцію в справі заяви мін. Томаса в палаті громад, начеб Де Валера висунув концепцію ірляндської республіки, зв'язаної неоплачено з В. Британією, Де Валера заявив, що ніякої такої концепції не піддавав. Документи переговорів із подібним перебігом дискусії оголосить із кінцем тижня як Білу Книгу, яка виявить уповні льондонські переговори.

НАСТУП БЕЗРОБІТНИХ НА МАГІСТРАТ.

ЕСЕН, 20. 10. ПАТ. У Ватеншайді в Вестфалі безробітним не виплатили підмог, тому вони пішли наступом на магістрат. Поліція палицями розігнала демонстрантів. Демонстранти пішли на ринок і стали грабити харчові крамниці. Щойно, як з'явився більший відділ поліції, вдалося зробити кінець експесам.

СЛІДСТВО ПРОТИ ЛІКАРЯ.

ГАМБУРГ, 20. 10. ПАТ. Прокуратор Любені повідомляє, що повели слідство проти берлінського лікаря д-ра Гентера, який вприскував дітям власний протичахотний препарат антифтисну в нечистому стані. В трое дітей позвалися ропніючі опухлини.

БАНК ПОЛЬСЬКИЙ ОБНІЗЬВ ПРОЦЕНТ.

ВАРАШАВА, 20. X. ПАТ. Рада Банку Польського ухвалила обнизити процентну ставку під дисконта на 6 проц. а зкомбартову на 7 проц.

ВИРІВНУЙТЕ СВОЮ ЗАЛЕГЛІСТЬ ЗА ЧАСОПИС, ХОЧАБ І НАЙМЕНШИМИ КВОТАМИ, БО НАЙМЕНШІ ВПЛАТИ У ВЕЛИКІМ ЧИСЛІ ДАЮТЬ ВЕЛИКУ СУМУ І ЦИМ СПОВНИТЕ СВОЄ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ СУПРОТИ НЕЗАЛЕЖНОЇ ПРЕСИ, А НАМ ДОПОМОЖЕТЕ СПОВНЮВАТИ ДАЛЬШЕ ДУЖЕ ВАЖКУ ПРАЦЮ.

Місяць української преси в краю.

КОЛОМІЯ.

З нагоди місяця преси відбувся у Коломі реферат ред. Володимира Целевича. Присутніх понад 150 осіб, при чому одна четвертина селян. По рефераті виявлялася дискусія. Забирали голос інтелігенти, мішани і селяни. Зокрема обговорено справу кольпортажі й інші недомогання української преси. Всі присутні зобов'язали вести пропаганду за поширенням української незалежної преси. З добровільних датків зібрано 39.47 зол.

ПОДЯКА.

Отсею дорогою дякую Вп. П. Д-рові Бога Макарушні за ширі і безкорисну лікарську опіку над моїм сином.

Анна Павлишин.

НОВИНКИ

— Овочеві щепи та кущі найкраще садити осіною! Добірні торговельні відміни, пригоди для нашого підсоння, по знижених цінах (нижчі від весняних!) негайно висилає фірма: А. Терпняк, шкількове та наслідне господарство в Залукові, п. Галіч. Від збірних замовлень значний опуст. Домагайтеся цінників та оферт. 573 7-15

— До Вп. Передплатників УЗЕ. У відповідь на численні запити ВП. Передплатників УЗЕ у зв'язку з депо повільнішою розсилкою II. тому повідомляємо, що II спричинила переплеття недоставивши нам на час замовлених окладників. Дальша розсилка томів піде скорше. Всі Вп. Передплатники, котрим належить II. том УЗЕ дістануть його незабаром. Просимо його висилки не ургувати. При цій нагоді просимо востаннє тих ВП. Передплатників, котрі замовили УЗЕ і мимо численних закликів, пригадок та упіменень не вирівняли досі належності В-ву УЗЕ, щоб вирівняли II без судових скарг і процесів. Доброзичливим В-ву УЗЕ Передплатникам пригадуємо, що знизену передплату на III. том — 60 зол. приймаємо до кінця ч. р. 1932. — Адміністрація УЗЕ, Коломия, Народний Дім. 671 2-3

— Курс крою системою Берліца вестиме л. Олесницька, управителька робітні кооп. „Труд“, Львів, Ринок ч. 39. Курс триватиме три місяці, місячна оплата 25 зол. 679 1-1

— Осіння погода. Від учорашнього дня над нашими землями нависло сіре небо; ночами приморозки, удень температура до 10 ст. Місцями ріденькі дощі. На вулицях можна запримітити дуже сорокато вбрану публіку: ассяні легкі нагортки, осінні плащі, а інколи вечорами навіть футра, — очевидячки жіночі.

— Годинник на львівській ратуші наслідком віднови ажі переживає тяжкий час. Він закритий густим руштованням і невідомо, чи взагалі має зовнішній шнт, з якого можна би відчитати годину. Що більше — він почав збивати годину дуже нерівномірно. Саме, коли пишемо ці рядки в год. 11 30, чуємо, як він вибіває дзвінок та виразно своїх дванадцять ударів.

— Після ревізії та арештувань в Академічному Домі ті наші студенти, що живуть у ньому постійно, віддані під поліційний надір. Що другий день має зголошуватися на поліції 10 студентів, щоденно 10 студентів, а один навіть тричі денно. З 21 арештованих 14 студентів випустили вже на волю. У в'язниці сидить ще 7 студентів, у тому числі й управитель Акад. Дому п. Маркус.

— Вечір Петра Сороки. В неділю 23. X. ч. р. на Личаківському передмісті в чит. „Пресвіта“ при вул. Крупирській ч. 15 улаштував артист Петро Сорока „Вечір сатири, гумору та сміху“. Участь беруть також пп. В. Сорокова, Я. Гевко і ін. На програму зложаться пісеньки, монологів, куплети, як і преселі скечі. Початок в год. 7. веч.

— Особисті ревізії при грошевих екекуціях. Коли той, хто зобов'язаний заплатити грошеві чинитьби, за які йде екекуція, не вкаже у себе до ма екекуторові маєтку рівновартного екекуваній сумі, а екекутор підозріває, що власник помешкання якісь дороговціності сховав, тоді екекутор має право перевести особисту ревізію. Про загальні засади, як і коли переводити особисті ревізії, каже розпорядження міністра внутрішніх справ, оголошене 18 ч. м. Згідно з цим розпорядженням екекутор мусить спершу візвати власника помешкання чи взагалі екекуваного передати йому всі гроші та взагалі вартісні речі, які має при собі. Щойно, коли зобов'язаний платити не послухає такого заклику, тоді відносно перешукати йому вбавання. При особистій ревізії екекутори є зобов'язані поводитися дуже чемно. Особисту ревізію у жінок можуть переводити лише спеціально уповноважені жінки. Коли зобов'язаний платити хоче вийти з помешкання, в якому уряд екекутор, тоді цей останній має право затримати його при помочі поліції. Цей розпорядок входить в життя з днем 1. листопада. Очевидно, що він безумовно дасть пригоду до різних конфліктів і неприємних сцен ти сирій.

— Заходи для знижки перевізної тарифи на збіжа. Комунікаційна комісія промислово-торговельної палати у Львові рішила односторонньо звернутись до відповідної влади, щоби введати знижку на перевіз збіжа для Сх. Галичини, що є наскрізь експортною країною і є нагато обтяжена цінами перевозу.

— **Отвернення української сцени в Чернівцях.** Святоче відкриття новозбудованої сцени у відкритті Народнім Домі в Чернівцях, вул. Петровицька ч. 2, відбудеться в суботу 22. ц. м. з такою програмою: 1) Вступне слово голови Т-ва Ісуп. Олександра Купчанка. 2) «Геній Народу», символічна картина д-ра Володимира Залозецького. 3) Приїзди установ, телеграм (т. д. 4) «Гетьман Дорошенко», 4-а дія з історичної драми Людими Старичко-Черняківської. Обидві драматичні точки відіграє Українська Театральна Студія. — Видатки у зв'язку з розбудовою сали перейшли суму 200.000 гривень (суботу: 10.000 зол.).

— **Річні вістки.** Цього тижня гуляв борієм на Північній Морі від вітвірка до середі; про мали кораблі, що були на повнім морі, нема до вістоку; шкоди величезні. — Мин. тижня нім. дов. Гіденбург упав зі сходів і потовкся. — На шлюб шведського князя Густава Адольфа і шведської княгині Сивілі приїхало 67 князів із 7 європейських держав. — У Парижі повстане новий музей Родена, завдяки жертвенності міліонерки із Філадельфії, що багато зіт тому відвідала великого різьбара в його робітні у Медоні. — При московським «Художественним Театрі» повстане окрема академія для театральних мистецтва, що підготувати артистів і режисерів. — У стейті Ріо де Жанейро вилетів у повітря поїзд, що піз багато муніції; 6 убитих, 12 ранених. — У Ірландії померла Катерина Плонкет, донька єпископа, у 112 р. життя. — На північ від Харбіна китайська банда вбила католицького місіонера, що мандрував зі сторожею 15 японських військ. — В Америці згинув польський летун Росиф Ковальський.

— **Засуди смерті.** Пінський окружний суд засудив на смерть Івана Кравчука за жні грибі. — Засуджений на смерть 21-літній Вегера Влас луцьким судом за участь у диверсійній атаці помилування на досмертну в'язницю.

— **Пострілів із кріса** на полі села Літиня (пов. Дрогобич) невідомий чоловік сеччнина Лоськова та зранив його тяжко в живіт. Користуючись темрявою збивши утік, а тяжко раненого Лоськова перевезли до шпиталю в Дрогобичі.

— **Залізничні урядовці залізничними атентатниками.** У Брауншвайгу (Німеччина) арештували двох урядовців залізничної сторожі під час учаси в замаху на потяг, які кілька разів повторювались під Магдебургом. Ворва знову викрили плян замаху на потяг, що ходить між Вісбаденом та Берліном. На залізничному шляху під містом Галле найшли залозу, яку ледви встиг усунути в пору один сержант.

— **У Варшаві була велика хуртовина.** Вихор перевертав дерева в прилюдних парках та наніс великі шкоди у телефонічних сполуках. Бура зірвала теж кілька міжміських телефонічних ліній.

— **Не вільно наслідувати Гандія.** У Варшаві почав на дніх голоділку бувш. оборонець Тасва, польський легіоніст Мих. Чемерис, на знак протесту, що йому відібрали концесію на графікентську будку. Чемериса піддали лікарським оглядинам і ствердили, що в кишках нема ні салду якоїнебудь поживи. На основі постанови влади Чемериса перевезуть до шпиталю, де контролюватимуть стан його здоров'я. Коли не хотів їсти, що грозило би йому смертю, відживлятимуть Чемериса штучно. Також у Львові почав голоділку якийсь жид і йому вказано заборонити наслідувати Гандія.

— **Європейський шлях для авт.** Член англійського парламенту Альфред Боссон, архітект, віддав проект, щоби європейські держави спільними силами вибудували світовий шлях від Гамбурга до Константинополя. Боссон вибрав ані з тією метою у ділову подорож по різних державах.

— **Гетто медаль для французів.** У доповіді зворотної звістки про офіційне відзначення франц. прем'єра медалю Гетто, домінує із нинішніх часописів, що таку саму медалю дістали одночасно два великі франц. письменники Андре Жід і Поль Валері. Еріо — письменник і бібліофіл; оба згадані письменники гуманісти, що ведуть віддану працю на культурним зближенням великих народів. Еріо, Жід і Валері помістили в нагоди роковин Гетто першорядні статті про творчість німецького Олімпіана.

— **Гарна сума.** Відома віра екрану Жанетта Макдональд стоїть перед гарним процесом. Паризькі антрепренери подали її в суд, домагаючись і від фр. відшкодування за те, що вона не приїхала до Парижа, щоби згідно з умовою виступити в оперетці «Весели вдовички».

— **Смерть від епілепсії молодости.** У Токіо помер лікар Котаро Шіраї, один із авторитетів

для досліду рослинних соків. Рік тому він відкрив «еліксир молодости», названий «узу». Цілющою силу цієї рослини він перевірявав на собі. Підчас останньої спроби він зажив «узу» за багато і затроївся на смерть.

— **Дикунки і кіно.** Із Сиднею передають звістку про враження, яке зробила на папуаса перша кінома ластава. Папуасам показали фільму з собакою Рінтінімом, що відкриває злодія та переслідує його. Дикунки були такі захоплені, що після сеансу зібрали між собою величезну суму півтора золотого і передали її власникові кіно як ціну, за яку хотять відкупити від нього цю мудру собаку.

— **Професійна гордість.** Англійський державний кат Джон Елліс, що недавно покинув самогубством у Лондоні похвалився перед смертю, що від його руки згинуло найбільше людей. На це відповідає нині кат в'язниці в Орегоні, Е. Лем, що за 50 літ своєї служби він виконав присуд на 700 особах. Своєю професією почав він виконувати у 17 р. життя і був раз день, коли поїсав 17 злочинців. У післявоєнній Європі найшлись би неофіційні кати, які підчас революції напевно побили рекорд у факху посітати.

— **Концерт Кубеліка.** Бюро Тірка комунікує, що Ш. мистецький концерт відбудеться 25. ц. м. Цим разом виступити славетний чеський скрипак Ян Кубелік. У програму ввечора входить «Концерт» Гольдмарка, «Штокська фантазія» Бруха та твори самого концертанта й Паганініго.

**ЧЕРЕЗ
КЕПСЬКІ
ОКУЛЯРИ
НЕ ПОВАЧИШ**

Чим окулярні для ока,
тим радіовідбірник для уха.

ДЕТЕФОН і АМПЛІФОН

Ідеальний відбірочний комплект.

Подрібних інформацій дає «Детефон», Варшава, Зельна 36, а також усі поштові уряди.

— **З Товариства Мистецтва.** (Приятелів Гарних Штук) будинок Промислового Музею, вхід від вулиці Дідушицьких 1. Вистава 150 рисунків, гравірів і дереворитів Гана, Яніша, Козьмуна, Ліле, Райх-Сельської, Штрєнга, Тировича, Войцеховського відчинена лише до середи 26. жовтня. Після її зачинення, в неділю себто 30. жовтня відбудеться отворення VI міжнародного фотографічного салюну. Вистава рисунків отворена щодня від год. 10. до 15. попол.

3 театру.

Вистави «Театру ім. І. Тобілевича» на провінції.

Маємо перед собою кілька листів і опінок із кількох міст, де буваються у своїх виступах наша найкраща акторська трупа «Театр ім. І. Тобілевича». Одночасно мали ми самі нагоду оглядати деякі із вистав цього театру підчас випадкового побуту на провінції. Хоча умови праці мандрівного театру на провінції просто страшні, наш театр без ніяких посторонніх допомог, власними силами — живою. Не в не життя, а справжній злидні, а яких наших артистів рятують сам-там патріотичні одиниці, що дають їм захист і запрошують до себе в гості.

Самі наші громадяни, що знаються на виставах «Театру ім. І. Тобілевича» дивуються, звідки артисти беруть засоби на приличні, інколи чепурні костюми та декорації. Скільки енергії мусять вони витратити, щоби розмістити необхідні предмети для обстаювання на малій, тісній сцені, не заваділи приладити до театральних вистав! Пробі нових час мусять вони відбудувати у кожній вільній хвилі, бо при постійних переїздах з одного міста в друге, не багато часу лишається їм на вільну працю.

Із вистав видно, що в трупі панує гармонія та дисципліна і що вона спільними силами, розклавши вмідло працю, вмідло добитись тих успіхів, які має. Коли глядачі цей театр із іншими мандрівними трупами замітна різниця різниці: у деяких містах, де чужинці глибоко довіряються про програму тру артистів. Іде масово на вистави. Нашому театру доводиться чпати наперс-

міну народній репертуар, оперети і модерні пьєси. В усіх цих ролях виступають ті самі сили — попросту «універсальні», згідно із найкращою традицією нашого народнього театру. Якщо умовили дозволити «Театр ім. І. Тобілевича» приїде на виступи до Львова ще цього року.

† ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

О. ВОЛОДИМИР ДЕРЖИРУКА.

В четвер, 27. вересня 1932 р. помер у 50-тому році життя в санаторії для першого хорих у Скийкіді Гевей біля Майнеравил у стейті Пенсильванія, Америка, о. Володимир Держирука, українсько-католицький священник і востання парох у Майнеравил. Поховали його в суботу 1-го жовтня.

Як один з найбільш чужих товаришів покійника, почувався до прикрого обставу хоч коротко плазати на вартість передчасно помершого товариша.

Вол. Держирука уродився у 1882 р. в Ігровіці, тернопільського повіту, як син місцевого дяка, до гімназії — 6 літ — ходив у Тернополі, а матуру здав в академічній гімназії у Львові. Зараз потім поїхав до Риму на теологічні студії, а на третій рік приїхав до Львова на університет і до українсько-католицького семінара. В семінарі записався уповні його молодечий талант, хист та охота до всесторонньої праці. Став душею семінарської читальні й богословського кружка тверезості, був членом хору і виступав на концертах, бо мав дуже милий теноровий голос, виголошував промови й реферати, бо мав велику освіту, звав кілька мов і мав бесідницький талант. Займався музикою і грав на кількох інструментах. Займався літературою і вже тоді зладив переклад ірландського письменника Шігана «Мій новий друг», що був друкований у фейлетонах «Руслава»; займався журналістикою і був редактором популярної газети «Народне Слово» у Львові разом з Андрієм Веретельником і т. д.

Після ординації на священника в 1909 р. став помічником о. Йосифа Фолиса у Скийкіді і звідти продовжав свою літературно-журналістичну працю, поки пішов осеню 1910 р. не виїхав разом з дружиною Софією до Злучених Держав Америки на опонуку бл. п. єп. Сотера Ортинського. Тут став секретарем єпископа, душпастирем у місті Філадельфії і редактором тижневика «Закарпатська Русь». Опісля пішов на українсько-католицьку парохію у Скрентоні, Па., де розвинув громадську діяльність, потім на довгий час пішов на парохію до Честер, Па., а накінці до Майнеравил, звідки пішов до санаторії. Як парох займався всіма місцевими громадськими справами і повною посвятою, а його особливістю було проповідництво. Він собою приготував кожну проповідь, а деякі з них були друковані в газеті «Америка» в рубриці «Під геліо». Крім того писав також статті під тим самим наголовком для цієї газети.

Покійник мав величезну бібліотеку і це помагало йому в літературній праці, яку величально любив. Робив переклади Тьєна («Томас Соєр» і інших письменників. Написав і складовав музику до своєї оперети «В тіні Радянської Ночі», а також писав поезії, оповідання, як напр. «Під шум млинецьних коліс» і ін. Компонував музику до різних віршів, наур. до коляд «Пріяшли ангели», а також аранжував музику до народніх пісень.

Брав інтенсивну участь у ширшій громадській житті, коли відбувалися численні народні візди в початках життя на еміграції. Був довголітнім урядовцем у «Провінції» чи то як член Головної Ради чи як контрольний комісар. Любив і завжди боронив свої українсько-католицькі церкви і через свою принциповість попадав у спір з протестантами, а це сильно ділало на його поетичну душу і прискорило невільному недугу. Серед теперішніх трагічних відносин віршов ві сівта незмітно і тому залишив ще більший жалі між своїми давніми товаришами і друзями, що навіть не мали змоги віддати йому останню прислугу.

о. Володимир Логочин,
укр.-кат. парох у Джерси Ситі Н. Дж.

СПОРТ.

С. К. РУСЬ — Ч. С. К. КОШИШ 5:1 (2:0).

УЖГОРОД. В мин. неділю розіграв Русь на розмоклому ґрунті товариські змагання з чеською дружиною з Кошиш. Русь, які виступили з 4 резервними, мала ввесь час велику перевагу. Ворота добули Кобзар (2), Крайчик, Бачов і воротар Бокшіл (з карного).

УКРАЇНА — ЧОРНІ ЛІГІ.

В неділю, 23. ц. м. розіграв Україна на ґрунті Чорних з год. 1830 передполюдним товариські змагання з ліговою дружиною Чорних. Змагання ці заповнились незвичайним інтересом. Обі дружини виступили з найкращими своїми гравцями. Україна з Петромом на голіаду.

Як поширювалось курення тютюну.

Зломив усіх плодів на землі, що хитаються морю в ціні, єдиний тютюн, має тверді ціни. Всі європейські держави тягнуть із управи тютюну величезні доходи і піклуються ним особливо. Селяни, що заходяться коло нього, ставлять-ся часто з недовірою до цієї нової для них праці і урядові доводиться вживати чимало заходів, щоб їх переконати, що державна контролі не інша в данім випадку з іншими прикрасами, і навпаки є корисною для них опікою. Історія введення тютюну як державного монополу довга. Так само як бараболю та каву доводилось урядам заводити силоміць і переконувати населення, що за морем мешканці вживають їх, так само було із тютюном. Першу вістку про тютюн привіз до Європи Колумб, за ним у 1511 р. точніші відомості Петрус Мартин. Назва „табак“, що є назвою тютюну у більшості мов, пішла від острова Гобато або провінції Табаско. Перед 1560 р. прийшло ази моря насіння тютюну до Іспанії та Португалії. Тоді лікар Менарлес описав тютюн як чудодійне зілля, що має цілющу силу. З іберійського півострова переслав це зілля до Парижа французький посол Ніко і від нього досі залишилась назва нікотини. Ніко вказував теж на цілющу силу тютюну. Пять літ пізніше перші тютюнові рослинні перейшли з Франції до Німеччини. Франц II. лікував болі голови тютюном. Мода на пихання табаки, що запанувала на паризькій дворі прийшла з Іспанії. З Іспанії духовні завезли тютюн до Риму. Папська булава звичайно займалась спеціально тютюном у 1690 р. і

1724 р. Папа проголосив екскомуніку за чихання в церкві з огляду на поширену тоді моду табаки. Курення тютюну починається в Іспанії приблизно в 1550 р. і в Англії 1583 р. На англійським дворі прийняли відразу звичку курити люльки і наслідком цього в Лондоні та на провінції повстали прилюдні курильні. Приблизно в 1600 р. курення поширилось уже в усіх краях і трактат Якова I. проти чортівської сили тютюну не мав ніякого впливу. Ще в 1605 заборонив уряд під загрозою суворих кар курення в Туреччині і в 1634 у Росії. У 1661 р. берлінська поліція видала десять суворих заповідей проти курення. Аж до половини XVIII. в. карали у Німеччині подекуди за курення. А проте ще за 30-літньої війни курення було дуже популярне. Ще довгий час можна було читати різні наукові трактати з домішкою теології, де були докази про впадок тютюнового диму із темними силами. Серед нижчих шарів населення стало популярно жвакання тютюну, що мало головну великий успіх у моряків. Ще до XIX. в. вважали неприличним курити прилюдно і майже до 1848 р. забороняла поліція курити на вулицях. Ще до цього часу були крамничі-курильні, куди люди заходили покурити. У XIX. в. нюхали табак тільки бідняки. Після 1850 р. люлька теж відступила місце цигарі, а від 1900 р. цигаро мусить відступити перед популярнішою, легшою та дешевішою папіроскою. Від великої війни курення простягається вже і на жіноцтво, яке починає курити навіть у прилюдних льокалах. У деяких країнах можемо заприпитати вже жінки, як звикли курити і на вулиці. Тютюн мусів злати цілі століття на своє поширення.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Karl H. Meyer: DIE UKRAINE IN DER POLNISCHEN ROMANTIK. Beiträge zur Ukrainekunde. Herausgegeben vom Ukrainischen Wissenschaftlichen Institut. Berlin 1932. Cr. 32.

THE POLISH AND NON-POLISH POPULATIONS OF POLAND. Results of the Population census of 1931. Warszawa. 1932.

НОТИ.

Eugeniusz Szubyński: Elégie na corno-inglese Job saxofon. Wilno 1932.

БІРЖА.

Девіз (трансакції).

Голландія 358.55, Лондон 30.02—30, Нью-Йорк 8.914 Нью-Йорк кабель 88.919, Париж 34.99, Прага 26.41, Швейцарія 172.11, Данія 173.80.

У позабіржових оборотах доларові банкноти 8.906 до 8.907 і пів. Золотий рубель 4.59 і три четверті Девіз на Берлін 211.55. У приватних оборотах німецькі марки банкноти 211.35.

Збіжжя.

Львів Підволочиська: пшениця дрібська 719 г/га 24.00—24.50, жито одноплас 15.50—16.00, ячмінь дрібський 15.75—16.25, овес збірний 14.75—15.25, бараболю промислова 3.00—3.25. Інші курси незмінні.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платин кооперативам дня 20. X. 1932 р. на масло експортне та десерове пріма 3.20 зод., на літру молока 18—20 сот., літру сметани 0.90 зод. копу зень 5.10—5.20 зод.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

П'ятниця, 21. X. год. 7.30 веч. „Кавалеріа Русіканна“, „Паяси“ (виступ Марії Соки д'ар. Ант. Рудницький).

Субота, 22. X. год. 7.30 веч. „Марія“ комедія в 3 актах Пам'яля (премієра), (Абонам. 2).

Неділя, 23. X. год. 3.30 поп. „Скоплені сабіок“ (ціни знижені).

Неділя, 23. X. год. 7.30 веч. „Марія“ (Абонам. 2).

Театр Річкордностей.

П'ятниця, 21. X. год. 7.30 веч. „Олімпія“ (Абонам. 2).

Субота, 22. X. год. 7.30 веч. „Олімпія“ (Абонам. 2).

Неділя, 23. X. год. 3.30 поп. „Бездомний лікар“ (ціни знижені).

Неділя, 23. X. год. 7.30 веч. „Олімпія“ (Абонам. 2).

Концертне Бюро М. Пірка.

Вівторок 25 жовтня ц. р.: III. Мистецький концерт, Ян Кубелік, скрипка. Четвер, 27. жовтня: Деян Ліпінська, піаністка.

Кіно.

АПОЛЬО: „Кві“ (Лілія Гарвей).

АТЛАНТИК: „Добрині, Віне!“

КАСІНО: „Чоловік-малпа“ (Ван Даях).

КОЛІСЕЙ: „Орлиний шпаль“, режис. То жінка винні цьому“.

КОПЕРНИК: „Франкенштайн“ (Борис Карлов).

МАРУСЕНЬКА: „Франкенштайн“ (Борис Карлов).

МІРАЖ: „Бен Гур“ (Рамон Новаро).

ОАЗА: „Беніта, цвіт Гавани“.

ПАЛАС: „Ці ж команда сердець“ (сценарій Рода Роді).

ПАН: „Конгрес танцює“ (Лілія Гарвей).

ПАСАЖ: „Тайний детектив“.

ПРОМІНЬ: „Сталева рука“, режис. СТИЛЕВ: „Жінко, не гріши“ і „Особиста секретарка“.

УТКА: „Безбожне діва“.

ХИМЕРА: „Кудь тіла“.

Закордонне радіо.

Субота, 22. жовтня 1932.

Львів (259.3) 19.30 Шляхські ціни, Братислава (278.5) 16.10 Концерт, 20.00 Пісні, Альбіна Яноскова, 21.00 Музика, 20.30 Нар. асир, Штутгарт (300.6) 12.20, 13.30 Концерт, 16.30 Веселі й пошанні пісеньки, Стокгольм (435.4) 16.00, 22.00 Музика, Рим (441.2) 20.45 „Італія в Альпі“ оп. Россіні, Прага (487) 19.50 Кабаре авторів, Відень (517.2) 11.30 Квартет, 19.40 Нар. пісні, 20.15 Концерт, Мінхен (532.9) 12.00 Музика, 14.25, 20.00 Весела програма, Будапешт (550.5) 20.45 Листів творів, Любляна (575.3) 20.00 Вітське музика, Харків (937.5) 12.15 Українська музика, 15.00, 19.00 Концерт, Дансентрі (1554.4) 13.00, 14.30, 16.30 Концерт, 21.00 „Найкращі дів“ трансакції авд.

Львівське радіо.

Субота, 22. жовтня 1932.

11.58 Час, 12.10, 13.05, 16.25, 18.55 Грамфон, 13.00 Метеор. комунікат, 13.15 Шк. поранок „Срібне павутиння“, 15.40 Господарський комунікат, 15.50 Вітське вістки, 16.00 „Бабське літо“, для дітей, 16.40 Мадарське нар. мистецтво, 17.00, 17.30 Анд. для хорів, легка оркестра, 17.40 Актуальний відчит, 18.00 Концерт із наварії, біжучі вістки, 19.10 Веселіня, 19.30 На овиді, 19.45 Прес. рад. дечини, 20.00 Легка музика, 22.05 Шопенівський концерт, 22.40 „У Вальтер Скоттій бети-кішні“, 22.55 Комунікати, 23.00 Тіточка музика.

ОПОВІСТКИ

На оголошення редакції не відповідає.

Законом Т-ва Охорони Дітей та Т-ва „Бесіда“ у Львові дня 22 жовтня ц. р. (субота) відбудеться в саль „Бесіда“ при вул. Рутівського 22 відчит артиста-маляря Івана Труша: „Піраміди“ (Вражіння з Єгипту). Початок в год. 19.

Подяка. Члени Читальні „Просвіти“ і Кооператив „Самопоміч“ в Стриганих складають опин сердечну подяку Величшовому П. Дрові Володимирові Бемкові, алакатові в Бережанах, що жертвував 20 (двадцять) стосів каміня на будову дому Читальні й Кооперативу та цим причинився у зльній частині до зльнення нашої власної домівки. — Стригани, у вересні 1932. — За Виді читальні „Просвіти“ (підписи). За Управу Кооперативу „Самопоміч“ (підписи).

В дубий амбуляторії при вул. Холодівського 15 приймає лікар І. Рибачек кожного дня від 3.30—4.30 для дітей та від 4.30 для старших. 1—1

З Українського Лікарського Товариства. Дня 21. ц. м. відбудеться в год. 19. відчит д-ра М. Музики про винищування туберкульозу в домі Товариства при вул. Косцюшка 5, 1.

Звичайні Загальні Збори Тов. Українсько-руська Бурса ім. митр. гр. Андрія Шеніцького у Львові відбудуться в суботу дня 5. листопада ц. р. в домі Краєвого Товариства Кредитового при вул. Домініканській 11 в год. 6. веч. а з браку комплексу в год. 6 при дозвіллі числі членів. Порядок нарад: 1. Отворення Зборів; 2. Відчитання протоколу з поп. Заг. Зборів; 3. Заг. з діяльності; 4. Заг. касовий; 5. Заг. Контр. Комісії; 6. Вибір голови і 4-х членів відлау; 7. Внески і запити. — За Виді: о. д-р Фіголь, голова, д-р Ісаїа, секретар.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

На оголошення редакції не відповідає.

КОРОНКИ 9 сотників, матеріал до Фіранок, колари, постіль, брукати просто задурию фірма Фрайліх, Львів, Сикстуська ч. 21. 561

МИКОЛА ПАСНАК з Дібринова зголо-ситься до Союзного Базару відобрати свої документи.

ОКАЗИНО на продаж 2 томів Укр. Заг. Енциклопедії. Інформації в Технічній Товаристві — Львів, Ринок 10, II. пов. в годинах 15—17. 685 1—1

УМЕБЛЬОВАНА кімната або дві фрон-тові, до винайму, Виспянського 31, пар-тер. 680 1—1

СКЛЕП корінно-споживачий і делікатесів у центрі більшого міста на доглядних умо-вах до винайму. Вклад около 2000 зод. Зголошення до редакції „Жіночої Доли“ в Коломиї, вул. Нова 1. 440 3—3

ТОРБИ ШКІЛЬНІ, тежки, портфелі, гам-яні поручає, направляє найдешевше Заведення Ринарсько-Галантерійне Н. Ба-рера, Сикстуська 2. 370 х

„НАФТУСЮ“ — ТРУСКАВЕЦЬКУ, баль-неологічний унікат, виславляє Управа Живця в Трускавці у пляшках 0.7 літ. по 12, 25 і 50 пляшок. „Нафтусю“ лістати можна також у всіх антиках у Польщі. 542 5—5

МИКОЛА МЯТІВ-МЕЛЬНИК

КРІЗЬ ДИМ І ЗГАР

Ціна 50 сот., з поштовою перес. 70 сот.

Присилайте передплату!

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає.

КУПУЙТЕ І УЖИВАЙТЕ

СИНКУ

з фабрики

Плоцький, Вассерман і С-ка

в Каліші

з маркою „СЛОНЬ“.

Продається у всіх Повітових Союзах і кооперативах. 2—5

Оголошення.

ВИДІЛ ТОВАРИСТВА ПРИХИЛЬНИКІВ ОСВІТИ У ЛЬВОВІ

повідомляє, що НАДЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ відбудуться дня 12. листопада 1932 р. в саль „Української Бесіди“ при вул. Рутівського 22 (Народ. Дім) з таким ден-ним порядком:

1) Вибір голови Т-ва, 2) Обвинення вказки, 3) Евентуалія.

Початок Зборів в год. 18 (6 полов.) Коли в тім часі не явиться на Збори ви-магана статуту Т-ва скількість членів, то Збори відбудуться годину пізніше без огляду на скількість членів (5 18 статуту)

За Виді Т-ва Д-р Волод. Старосольський, вр. голова, Д-р Роман Зубик вр. секретар.

ПАПЕРЦІ І ТУТКИ-ПОВНОВАТКИ

„КАЛИНА“

ДОБІРНІ, ДЕШЕВІ

та вироблені в українській : кооперативній фабриці. :